

såkaldte officialprincip i forvaltningsretten, hvilket indebærer, at forvaltningen skal træffe sin afgørelse om rette bødestørrelse på et sagligt og tilstrækkeligt grundlag. Såfremt fødevarermyndighederne når frem til, at der er andre indikatorer for så vidt angår virksomhedens størrelse, aktivitetsniveau mv., der taler for, at omsætningen er højere eller lavere end antallet af ansatte afspejler, er myndighederne forpligtet til at tage disse indikatorer i betragtning for at nå frem til en korrekt afgørelse.

Det er væsentligt at understrege, at forhøjelse af bødestørrelsen i administrative bødeforlæg på grund af virksomhedens omsætning, som vurderet på baggrund af antal ansatte, fremgår specifikt af bødeforlægget. Virksomheden har således mulighed for at rette henvendelse til fødevareregionen, hvis den er uenig i grundlaget for forhøjelsen, hvorefter regionen vil revurdere spørgsmålet.

Hvis regionen fastholder bødestørrelsen, har virksomheden mulighed for at få spørgsmålet om bødestørrelse, herunder forhøjelse på grund af omsætning, prøvet ved domstolene, jf. nærmere herom i besvarelsen af Udvalgets spørgsmål 46.«

Spørgsmål 48:

Vil ministeren yde teknisk bistand til udarbejdelse af et ændringsforslag, hvorefter administrativt fastsatte bøder og bøder fastsat af domstolene for overtrædelser af fødevarerlovgivningen beregnes ud fra den samme metode?

Svar:

Indledningsvist skal jeg bemærke, at der efter min opfattelse anvendes den samme metode til differentiering af bødestørrelser ved fødevareregionernes udstedelse af administrative bødeforlæg som ved domstolene. I forbindelse med differentiering tages i begge tilfælde udgangspunkt i virksomhedens omsætning – ved domstolene anvendes omsætning direkte, mens der ved administrative bøder anvendes antal ansatte som indikator for omsætningen. Jeg kan vedrørende den nærmere baggrund herfor henvise til min besvarelsen af bl.a. udvalgets spørgsmål 42 og 47.

Hvis Fødevarestyrelsen skal kunne beregne bøder ud fra samme metode som domstolene vil det kræve, at Fødevarestyrelsen får adgang til

det konkrete årsregnskab for virksomheden, når den administrative bøde fastsættes.

En ændring kunne f.eks. foretages ved indsættelsen af et § 54, 2.pkt med følgende ordlyd:

»§ 1

7. § 54, 2. pkt. affattes således:

»Ligeledes skal en fødevarer virksomhed efter anmodning fra tilsynsmyndighederne fremlægge seneste årsregnskab til brug for udmåling af bødestørrelse efter § 60, stk. 5.««

Jeg kan imidlertid ikke støtte dette ændringsforslag.

Der er visse komplikationer ved denne lovtekniske løsning. I henhold til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention gælder der et forbud mod selv-inkriminering. Dette forbud kan eventuelt problematisere, at ejeren af en virksomhed forpligtes til at oplyse grundlaget for fastsættelsen af sanktionen. Menneskerettighedskonventionen hører som udgangspunkt under Justitsministeriets ressort. Familie- og Forbrugerministeriet har derfor taget kontakt til Justitsministeriet for at få retsstillingen nærmere belyst. Spørgsmålet giver anledning til yderligere overvejelse og kræver nærmere drøftelser med Justitsministeriet. Disse drøftelser forventes at være afsluttet hurtigst muligt og inden 2. behandlingen af lovforslaget.

Endvidere har Familie- og Forbrugerministeriet fundet det relevant at tage kontakt til Skatteministeriet for at få retsstillingen for fremlæggelse af regnskaber til brug for Skat nærmere belyst. Spørgsmålet giver anledning til yderligere overvejelse og kræver nærmere drøftelser med Skatteministeriet, som forhåbentlig kan blive gennemført hurtigst muligt.

Spørgsmål 49:

Såfremt en virksomhed, har fået en administrativt fastsat bøde for overtrædelse af fødevarerlovgivningen, skal virksomheden lade være med at betale bøden og acceptere at blive politianmeldt, såfremt virksomheden ønsker bøden prøvet ved en domstol, hvilket kan være krænkende for en virksomhed. Kan ministeren anvise en måde, hvorpå en virksomhed kan få prøvet en bøde for domstolen uden politianmeldelse?